

individual organisational capability and within the supply chain. Leadership is the determining factor in the establishment of a cyber-culture.

References

1. Cascio J. (2009). The next big thing: resilience. *Foreign Policy*, 172, 92.
2. Darkreading [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.darkreading.com/vulnerabilities---threats/manufacturers-suffer-increase-in-cyberattacks/d-d-id/1325209>.
3. National Institute of Standards and Technology. NISTIR 7298, revision 2, glossary of key information security terms (2013) [Electronic resource]. - Access mode: <http://csrc.nist.gov/publications>: National Institute of Standards and Technology Interagency or Internal Report 7298r2.
4. Nolan R. & Gibson C. (1974) Managing the Four Stages of EDP Growth, *Harvard Business Review*, 52/1 (Jan-Feb), 76-78
5. Nolan R. (1979). Managing the Crises in Data Processing, *Harvard Business Review*, 57/2 (Mar-Apr), 115-126
6. Exponentialtraining. com 'Greiner's Growth Model' [Electronic resource]. – Access mode: http://www.exponentialtraining.com/Downloads/Resources/Example%20Module%20-%20CBS/page_08.htm.
7. NCSC 'A New Approach for Cyber Security in the U'K (13 Sept 2016) [Electronic resource]. - Access mode : <https://www.ncsc.gov.uk/news/new-approach-cyber-security-uk>.
8. UK Manufacturing Statistics [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.themanufacturer.com/uk-manufacturing-statistics/>.
9. Delotte [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.cyberintelligencecentre.com/news/global-cyber-executive-briefing/manufacturing.aspx>
10. Sikich 2016 Manufacturing Report [Electronic resource]. – Access mode: http://files.clickdimensions.com/sikichcom-achbg/files/sikich_manufacturing_report_2016.pdf?_cldee=dGhWVobGluZ3NAZ21haWwuY29t
11. Qatalyst Global (2016) The State of Cyber Secirity in Critical Manufacturing Industries [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.qatalystglobal.com/the-state-of-cyber-security-in-critical-manufacturing-industries/>.
12. National Cyber Security (2009) Research Development and Challenges: Related to Economics, Physical Infrastructure and Human Behavior.
13. Cyber Essentials 'Protect your business against cyber threats' [Electronic resource]. – Access mode: <https://www.cyberaware.gov.uk/cyberessentials/>.

Одержано редакцією: 28.04.2017
Прийнято до публікації: 10.05.2017

УДК 330.1

ЄФІМЕНКО Надія Анатоліївна,
доктор економічних наук, професор,
професор кафедри якості,
стандартизації та управління проектами,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького,
м. Черкаси, Україна

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ГАЛУЗЕЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Розглянуто методичні підходи до оцінки формування та використання ресурсного потенціалу галузей національної економіки. За результатами дослідження з'ясовано, що оцінка ресурсного потенціалу проводиться за його складовими та комплексно, а також з використанням різноманітних методичних прийомів: індексного аналізу, розрахунку інтегрального показника, економіко-математичних методів, економіко-статистичних моделей тощо. Висвітлено цільовий та структурний методологічні напрями оцінки ресурсного потенціалу, з виділенням в останньому динамічного та ймовірного підходів дослідження.

Ключові слова: ресурсний потенціал, галузі національної економіки, оцінка ресурсного потенціалу, методичні прийоми оцінки, ефективність використання ресурсів, мета та завдання оцінки.

Постановка проблеми. Стійкість розвитку національної економіки, її галузей, комплексів та окремих підприємств може бути досягнута тільки за умови комплексного, системного використання факторів виробництва – ресурсів, наявність і поєднання яких відіграють визначальну роль. Перехід до інтенсивних методів господарювання потребує оцінки ресурсів, залучених до технологічних операцій у галузі. Оцінка ресурсного потенціалу, структурних зрушень і особливостей взаємодії складових елементів, перспектив їх розвитку відіграє значну роль у підвищенні ефективності господарювання. Особливо важливою є якісна характеристика стану та рівня використання ресурсного потенціалу. Вирішення цих завдань є проблематичним у зв'язку з тим, що не всі структурні компоненти ресурсного потенціалу піддаються безпосередньому виміру. В цьому аспекті актуальним стає оцінка наявності та використання ресурсного потенціалу галузей національної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивченню проблем формування, ефективного використання та оцінювання ресурсного потенціалу присвячені праці В. Андрійчука, П. Гайдуцького, А. Гальчинського, М. Дем'яненка, О. Кузьменко, М. Маліка, Г. Підлісецького, П. Саблука, О. Ульяновченка, О. Шаманської, В. Шебаніна, А. Юзефовича, В. Юрчишина та ін. Однак, методичні основи щодо оцінення ефективності використання ресурсного потенціалу галузей національної економіки висвітлені не у повній мірі та потребують подальшого опрацювання.

Мета та завдання дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні методичних прийомів до оцінки ефективності формування та використання ресурсного потенціалу галузей національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Перспективність розвитку будь-якої галузі національної економіки визначається ресурсним потенціалом підприємств, що входять до її складу. Під ресурсним потенціалом, за визначенням О. Ульяновченка, слід розуміти сукупність ресурсів певної кількості і якості, які необхідні для розширеного відтворення еколого-соціально-економічної системи, і які через свою абсолютну або відносну обмеженість задають межі поточного і майбутнього розвитку [1, с. 23].

Забезпечення комплексного і високоефективного використання ресурсного потенціалу галузей національної економіки можливе не лише за рахунок його формування, а й ступеня використання, методика якого потребує вивчення та удосконалення.

Оцінка ресурсного потенціалу здійснюється як за його складовими, так і комплексно [2]. При оцінюванні дуже важливо враховувати розмір складових ресурсного потенціалу, який залежить від багатьох виробничих умов та головну мету його оцінки, яка показує підвищення ефективності відтворення ресурсного потенціалу і визначає наступні завдання:

- аналіз впливу зміни динаміки умов аграрно-промислового виробництва, а також величини, структури та динаміки зміни виробничих ресурсів та їх продуктивності;
- прогнозування необхідності виробничих ресурсів;
- планування відтворення ресурсів;
- організація процесу виробництва в конкретних умовах;
- ефективне управління всіма видами ресурсів та створення необхідних умов для успішної діяльності суб'єктів господарювання усіх галузей національної економіки.

Так, при оцінці складових елементів ресурсного потенціалу аграрно-промислового виробництва необхідно враховувати кількісну (масштаби обсягу та темпи збільшення окремих видів ресурсів і в цілому ресурсного потенціалу взаємопов'язаних галузей) та якісну (оцінку споживчих якостей ресурсу, яка характеризує ефективність використання наявних ресурсів) його сторони.

Систематизувавши основні методологічні принципи оцінки ресурсного потенціалу А. Юзефович вважає, що вони нерозривно пов'язані з методологічними напрямами його кількісного визначення, в основу яких покладено [3, с. 25]:

- економіко-статистичні моделі, які відображають зв'язок між виробничими ресурсами і результатами виробництва. Отриманий розрахунковий рівень результативного показника розглядається в якості загальної оцінки ресурсних можливостей підприємств галузей національної економіки і приймається для порівняння досягнутих обсягів виробництва;
- стандартизовані значення забезпеченості галузей економіки окремими видами ресурсів, які обмежуються віднесенням обсягу наявних ресурсів до базисного обсягу. Сума добутків стандартизованих обсягів ресурсів на коефіцієнт їх значимості розглядається як кількісне вираження ресурсного потенціалу підприємств галузей національної економіки [4];
- економічна оцінка окремих видів ресурсів, сума яких представляється в якості показника ресурсозабезпеченості галузей національної економіки.

Нині для визначення ресурсного потенціалу галузей національної економіки широко використовується один із найпоширеніших методів індексного аналізу – метод багатовимірних величин, який ґрунтується на віднесенні індивідуальних значень показників ресурсного потенціалу до їх середнього значення в сукупності. При його використанні для визначення ресурсного потенціалу (в залежності від характеру конкретної продукції та участі ресурсів в її виробництві) можна використовувати наступну формулу індексного аналізу:

$$I_{PI} = \sqrt[n]{i_1 + i_2 + i_3 + \dots + i_n} = \sqrt{\sum i_m}, (m=1,2,3,\dots,n) \quad (1)$$

Такий метод оцінки ресурсного потенціалу використовують, коли неможливо застосовувати просте сумування окремих видів ресурсів. Переваги індексного методу полягають в тому, що він дозволяє порівняти показники різних підприємств галузей економіки як за виробничими умовами, так і за власним розвитком. Основними недоліками методу багатовимірних величин є визначення порівняльної ресурсозабезпеченості, а не сукупної корисності накопичених ресурсів, неврахування пропорційності поєднання окремих ресурсів тощо [5].

Грошова (вартісна) оцінка елементів ресурсного потенціалу підприємств галузей національної економіки розраховується сумуванням вартісних оцінок окремих виробничих ресурсів.

В сучасних ринкових умовах, на нашу думку, досить важливо застосовувати експертну оцінку окремих ресурсів підприємств галузей національної економіки. На рівні галузі окремі види ресурсів складають його виробничий потенціал, який є складовою ресурсного і розглядається як майновий комплекс, що використовується для здійснення підприємницької діяльності. До його складу відносять земельні ділянки, нерухоме майно, машини, обладнання, інше рухоме майно, нематеріальні активи тощо, що і є об'єктом оцінки. Експертна оцінка виокремленого майнового комплексу здійснюється на основі методів витрат та потенційної прибутковості [6].

Інші дослідники [7; 8] виділяють низку концепцій щодо оцінки ресурсного потенціалу, які можуть бути застосовані до оцінення ресурсного потенціалу галузей національної економіки:

1. Розрахунок ресурсів у відповідності до їх продуктивності.
2. Визначення внеску кожного ресурсу у виробництво певного виду продукції.
3. Оцінка ресурсного потенціалу підприємств на основі економіко-математичного моделювання.

Перший метод придатний, в основному, для підприємств галузі промисловості, де досить легко співставити продуктивність двох факторів виробництва – праці та капіталу. Однак, якщо вести мову про галузі національної економіки, то їх основу складає аграрно-

промислове виробництво, яке потребує при використанні цієї методики розрахунку інтегральних показників [9]. Тому для більш високого рівня інтеграції факторів використовують наступні методичні підходи:

- застосування регресійних моделей для отримання теоретичних значень результативних показників, величини яких розглядаються в якості можливостей виробництва;
- визначення інтегральних ресурсних можливостей галузей відповідних регіонів шляхом зведення всіх ресурсів до єдиного показника в грошовому вираженні або шляхом нормування їх з наступним складанням отриманих умовних величин.

Інтегральним індикатором (показником) ресурсного потенціалу галузей економіки може виступати площа багатокутника, яка повинна відображати сумарний вплив всіх параметрів, що характеризують його ресурсний потенціал, а саме: наявність ресурсів, їх інвестиційну та інноваційну привабливість, дані про ефективність тощо. Розмір площі багатокутника можна розрахувати за наступною формулою:

$$RP_i = 0,5 \sin 360^\circ / n(a + b + \dots + m), \quad (2)$$

де RP_i – інтегральний показник ресурсного потенціалу галузей економіки i -го року;

n – кількість індикаторів ресурсного потенціалу;

$(a \dots m)$ – значення показників, які відкладаються на координатних осях.

У описаній методиці розрахунку інтегральних індикаторів ресурсного потенціалу кількість та перелік індикаторів, які приймають участь в порівнянні, може змінюватися у відповідності до конкретних цілей дослідження. Але при цьому не достатньо враховувати вагу та взаємозв'язок окремих показників. Також не слід змішувати абсолютні та відносні показники, включаючи їх в одну групу. Найкраще виконувати відповідну оцінку окремо за абсолютними і відносними індикаторами, розраховуючи площі двох варіантів багатокутників чи таблиць, які в сукупності і забезпечать необхідний об'єм інформації наявності ресурсів підприємств галузей національної економіки [10].

За концепцією визначення внеску кожного ресурсу у виробництво певного виду продукції на основі отриманих коефіцієнтів розраховують виробничі можливості підприємств, що входять до складу галузей національної економіки. При цьому ресурсний потенціал (РП) розраховується як виробництво кількості ресурсу у відповідності до його продуктивності (працевдатність, родючість тощо) і описується наступною формулою:

$$РП = K \times P \times П, \quad (3)$$

де K – коефіцієнт співставлення (поєднання, заміщення);

P – кількість ресурсу;

$П$ – якість ресурсу (продуктивність).

Коефіцієнт співставлення в такій формулі порівнює показники вимірювання елементів потенціалу, приводячи їх до інтегрально єдиної величини.

Метод визначення внеску кожного ресурсу у виробництво певного виду продукції широко використовується в наукових дослідженнях, але не враховує природно-економічних особливостей підприємств галузей національної економіки, тому не забезпечує необхідної точності.

Важливою передумовою забезпечення ефективного використання ресурсного потенціалу підприємств галузей національної економіки та подальшого покращення їх кількісно-якісних характеристик, на нашу думку, є обґрунтування оптимальних розмірів ресурсів на основі використання економіко-математичних методів [11].

Потребам комплексної оцінки ресурсного потенціалу окремих галузей національної економіки, як зазначає С. Генералова, найкраще відповідає індикаторний метод з використанням апарату виробничих функцій. Сутність цього методу оцінки

полягає в розрахунку відхилень фактичних економічних параметрів виробництва від нормативних за рівнем сучасного менеджменту, фінансово-економічної стійкості, конкурентоспроможності. Передусім, необхідно визначити абсолютні (показники рівня виробництва початкових величин – вартісні, натуральні) та відносні (відношення абсолютних показників до нормативних величин) індикатори. Нормативні рівні визначаються за допомогою функціонального аналізу економіко-статистичних залежностей в просторово-часовій динаміці відповідних показників виробництва. Індикатори групуються за класами елементів управління з визначенням загального рівня ресурсного потенціалу галузі [12]. Такий метод оцінення потенціалу ресурсів дозволяє здійснити порівняльну його оцінку не лише у межах галузі, а й окремого підприємства чи груп підприємств.

У межах вище обґрунтованих методів оцінки ресурсного потенціалу галузей національної економіки недостатньо проаналізований процес формування ресурсного потенціалу. Аналіз публікацій з цієї теми дослідження дозволив зробити висновки, що серед багатьох методологічних напрямів оцінки ресурсного потенціалу можна виділити два, а саме – цільовий та структурний, які найбільш повно характеризують категорію дослідження.

За цільового напрямку ресурсний потенціал розуміється як одне ціле, нероздільне, а його оцінка зводиться до дослідження впливу існуючих умов на відтворення. Другий напрям оцінки – структурний – характеризує ресурсний потенціал як структурне ціле, що має свої складові, а його оцінення проводиться в два етапи:

1. Виявлення функціональної залежності ресурсного потенціалу від умов їх існування;
2. Визначення взаємозв'язку структурних елементів ресурсного потенціалу в їх сукупності та взаємодії.

В структурному напрямі виділяють два підходи дослідження: динамічний та ймовірний, назви яких обумовлено характерними рисами їх можливостей.

Динамічний підхід базується на співвідношенні продуктивності наявних ресурсів з динамічним потоком ефекту, який проходить крізь ці ресурси під впливом умов зовнішнього середовища. Слід зазначити, що відповідний єдиний потік може проходити через всі ресурси послідовно або одночасно (паралельно). Тому і розрахунок ресурсного потенціалу слід проводити [13]:

– методом послідовного формування продуктивності:

$$RP = (K_1 \times Q_1 + K_2 \times Q_2 + K_3 \times Q_3 + \dots + K_n \times Q_n) \times P, \quad (4)$$

де RP – ресурсний потенціал окремого підприємства (підкомплексу);

K – коефіцієнт поєднання ресурсів;

Q – кількість ресурсів, задіяних у процесі виробництва;

P – продуктивність ресурсів (їх якість).

– методом одночасного (паралельного) формування продуктивності відповідних ресурсів (через їх сумування):

$$RP = K \times Q \times (P_1 + P_2 + P_3 + \dots + P_n). \quad (5)$$

В основу другого підходу покладено ймовірний характер продуктивності, тобто родючість, працездатність, прибутковість тощо, все те, що безпосередньо залежить від низки умов, на які не здатна вплинути людина. Вони в більшості своїй непередбачувані і тому їх сукупність, що впливає на продуктивність, досить часткова. При використанні цього підходу для оцінки ресурсного потенціалу застосовують наступні методи:

1) ймовірно-несумісний, який розглядає продуктивність одночасно задіяних у процесі виробництва ресурсів як несумісні події, описуючи потенціал сукупності ресурсів формулою наступного вигляду:

$$RP = (K_1 \times Q_1 + K_2 \times Q_2 + K_3 \times Q_3 + \dots + K_n \times Q_n) \times (P_1 \times P_2 \times P_3 \times \dots \times P_n). \quad (6)$$

2) ймовірно-сумісний розглядає продуктивність ресурсів як сумісні події і тому ресурсний потенціал визначає за формулою:

$$RP = (K_1 \times Q_1 + K_2 \times Q_2 + K_3 \times Q_3 + \dots + K_n \times Q_n) \times (P_1 + P_2 + P_3 + \dots + P_n). \quad (7)$$

Наведена класифікація методів оцінки ресурсного потенціалу галузей національної економіки поки що є умовною, в той же час, в силу динамічного розвитку науки, допомагає зробити вибір необхідного методу в залежності від умов та характеру оцінення досліджуваної категорії.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Отже, для підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу необхідно здійснювати його оцінку як за допомогою простого арифметичного сумування вартості всіх видів ресурсів, так і використання складних оптимізаційних економіко-математичних моделей. Адже лише за рахунок оцінювання складових ресурсного потенціалу можна досягти прогресивного розвитку галузей національної економіки при умові здійснення певних організаційно-економічних трансформацій, зокрема, щодо збалансування наявних ресурсів підприємств відповідних галузей тощо.

Список використаних джерел

1. Ульяновченко О. В. Формування та використання ресурсного потенціалу в аграрній сфері : [монографія] / О. В. Ульяновченко. – Х. : Харк. НАУ, 2006. – 357 с.
2. Підлісецький Г. М. Підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу аграрного сектору / Г. М. Підлісецький, М. І. Толкач // Економіка АПК. – 2008. – № 5. – С. 65–66.
3. Юзефович А. Э. Аграрный ресурсный потенциал: формирование и использование: моногр. / А. Э. Юзефович. – К.: Наукова думка, 1987. – 176 с.
4. Петренко О. Підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу в сільському господарстві / О. Петренко, А. Македонський // Аграрна економіка. – 2008. – Т. 1. – № 1–2. – С. 44–54.
5. Давыдкина О. А. Интегральная оценка ресурсного потенциала сельского хозяйства / О. А. Давыдкина // Аграрная наука. – 2008. – № 1. – С. 8–10.
6. Яковець І. І. Економічна оцінка ресурсного потенціалу спиртопродуктового підкомплексу АПК / І. І. Яковець // Економіка АПК. – 1998. – № 10. – С. 62–67.
7. Кузьменко О. В. Обґрунтування методичних підходів до оцінки ресурсного потенціалу підприємства / О. В. Кузьменко // Економічний нобелівський вісник. – 2014. – №1 (7). – С. 280–286.
8. Шаманська О. І. Сучасні підходи до оцінювання ефективності управління ресурсним потенціалом підприємства / О. І. Шаманська // Ефективна економіка. – 2013. – № 3. – Режим доступу: file:///C:/Users/Skyнет/Downloads/efek_2013_3_13.pdf
9. Артёмова А. В. Процедура оцінювання ресурсного потенціалу підприємства / А. В. Артёмова, І. В. Артёмов. – Системи обробки інформації. – 2016. – № 7(144). – С. 165–170.
10. Жудро В. Методологические аспекты исследования уровня ресурсного потенциала развития агробизнеса и сельских территорий / В. Жудро : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. [«Аспекти стабільного розвитку економіки в умовах ринкових відносин»], (Умань, 5–6 черв. 2009 р.) / М-во аграр. політики України, Уманський держ. аграр. ун-т. – Умань : Видавець “Сочінський”, 2009. – Ч. 1. – С. 136–137.
11. Рогоза М. Є. Управління потенціалом підприємства в умовах динамічного розвитку економіки / М. Є. Рогоза // Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. – 2010. – Т. 1. – № 1 (3). – С. 280–288.
12. Генералова С. Индикаторный метод оценки потенциала предприятий / С. Генералова // АПК: экономика, управление. – 2003. – № 6. – С. 63–69.
13. Шабанов Т. Оценка ресурсного потенциала сельхозпредприятий / Т. Шабанов // АПК: экономика, управление. – 2003. – № 11. – С. 75–77.

References

1. Ulianchenko O. V. (2006) Formation and use of resource potential in agrarian sphere. – Kh. : Khark. NAU, 357.
2. Pidlisetskyi H. M., Tolkach M. I. (2008) Improving the efficiency of using the resource potential of the agrarian sector. *Ekonomika APK*, 5, 65–66.
3. Iuzefovych A. E. (1987) Agrarian resource potential: formation and use. K.: *Naukova dumka*, 176.
4. Petrenko O., Makedonskyi A. (2008) Improving the efficiency of using resource potential in agriculture. *Ahrarna ekonomika*, 1–2/1, 44–54.

5. Davydkyna O. A. (2008) Integral assessment of the resource potential of agriculture. *Ahrarnaia nauka*, 1, 8–10.
6. Yakovets I. I. (1998) Economic appraisal of the resource potential of alcohol-product subcomplex of APC. *Ekonomika APK*, 10, 62–67.
7. Kuzmenko O.V. (2014) Justification of methodical approaches to the estimation of the resource potential of the enterprise. *Ekonomichnyi nobelivskiy visnyk*, 1 (7), 280-286.
8. Shamanska O.I. (2013) Modern approaches to the assessment of the efficiency of management of the resource potential of the enterprise [Electronic resource]. *Efektivna ekonomika*, 3. – Access mode: file:///C:/Users/Skynet/Downloads/efek_2013_3_13.pdf.
9. Artomova A. V., Artomov I. V. (2016) Procedure for evaluating the resource potential of the enterprise *Systemy obrobky informatsii*, 7(144), 165-170.
10. Zhudro V. (2009) Methodological aspects of studying the level of resource potential of agribusiness development and rural areas. *Materialy III Mizhnar. nauk.-prakt. konf. [«Aspekty stabilnoho rozvytku ekonomiky v umovakh rynkovykh vidnosyn»]*, (Uman, 5–6 cherv. 2009 r.) Uman : Vydavets “Sochinskyi”, 1, 136–137.
11. Rohoza M. Ye. (2010) Management of the potential of the enterprise in the conditions of dynamic economic development. *Biuleten Mizhnarodnoho Nobelivskoho ekonomichnoho forumu*, 1 (3)/1, 280–288.
12. Heneralova S. (2003) The indicator method for assessing the potential of enterprises. *APK: ekonomyka, upravlenye*, 6, 63–69.
13. Shabanov T. (2003) Estimation of resource potential of agricultural enterprises. *APK: ekonomyka, upravlenye*, 11, 75–77.

YEFIMENKO Nadiya Anatoliyivna,
 Doctor of Economic Sciences, Professor,
 Professor of the Department of Quality,
 Standardization and Project Management,
 Cherkasy National University
 named after Bohdan Khmelnytsky

ESTIMATION OF EFFICIENCY OF USE OF RESOURCE POTENTIAL OF THE NATIONAL ECONOMY

Abstract. Introduction. Successful development of branches of the national economy depends on many factors. They are the availability of resource potential, its quantitative and qualitative parameters, rational internal structure, optimal proportions, etc. Therefore, the estimation of the availability and use of resource potential of the branches of the national economy is relevant.

Purpose. Theoretical substantiation of methodical methods for assessing the effectiveness of the formation and use of resource potential of the branches of the national economy.

Methods. Methods used in the article: theoretical analysis and synthesis of the test material, social and qualitative research methods, analytical - statistical method.

Results. The methodical approaches to the estimation of formation and use of resource potential of branches of the national economy are considered. It was determined that the assessment of resource potential is carried out according to its components and complexity. Various methodological techniques are also used to assess resource potential. Such as index analysis, integral index calculation, economic and mathematical methods, economic and statistical models, etc.

The objective and structural methodological directions of estimation of resource potential are substantiated. In the structural direction, dynamic and probable research approaches are highlighted.

Originality. Adaptation of existing methodological approaches to assessing the formation and use of resource potential in the sectors of the national economy.

Conclusion. In order to increase the efficiency of the use of resource potential, it is necessary to evaluate it. After all, it is only through the evaluation of the components of resource potential that progressive development of the branches of the national economy can be achieved.

Key words: resource potential, branches of the national economy, estimation of resource potential, methodical methods of evaluation, resource efficiency, purpose and objectives of evaluation.

Одержано редакцією: 22.08.2017
 Прийнято до публікації: 29.10.2017